

S E N T È N C I A

PARTS:

- Sr. M.C.M.
- Mgfc. MINISTERI FISCAL
- M.I. GOVERN D'ANDORRA

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL

- M. Il·lustres Magistrats, Senyors
- Joan Manel ABRIL CAMPOY (President)
 - Carles CRUZ MORATONES
 - Vincent ANIÈRE (Ponent)
 - Yves PICOD
 - Fátima RAMÍREZ SOUTO
 - Marie CONTE
 - Albert ANDRÈS PEREIRA
 - Bernard PLAGNET

Andorra la Vella,

El Ple del M. I. Tribunal Superior de Justícia, format pels Magistrats abans esmentats, ha vist les presents actuacions iniciades per la demanda formulada per la representació processal del Sr. M.C.M. per l'acció de reconeixement d'error judicial o d'anormal funcionament de l'Administració

de Justícia, en les quals ha estat part el Mgfc. Ministeri Fiscal i el M.I. Govern d'Andorra. És ponent el **M.I. Sr. Vincent ANIÈRE**, el qual expressa el parer del tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que en data 14 de febrer del 2017 la representació processal del Sr. M.C.M., formulà demanda en responsabilitat patrimonial de l'Estat per causa del funcionament anormal de l'Administració de Justícia sol·licitant al Ple d'aquest Tribunal Superior de Justícia que, estimant la demanda, declarés l'anormal funcionament de l'Administració de Justícia en el marc de la causa administrativa AD-0018-5/2012 i condemnés l'Estat andorrà al pagament d'una indemnització de 8.000 euros, reclamant, a més a més, les costes processals generades en la causa constitucional 2016-19-RE (2.387,05.-euros) i les generades en el present procediment (1.130.-euros més IGI pel que fa als honoraris d'advocat).

II.- RESULTANT: que la demanda es fonamenta, d'una part, en el fet que en el marc del procediment administratiu AD-0018-5/2012 introduït per un escrit de demanda del 09 de gener del 2012 i que va donar lloc als escrits de conclusions al mes de maig del 2013, malgrat els dos escrits de d'insistència de la part agent, més de tres anys després dels escrits de conclusions la Batllia encara no havia dictat sentència, i d'altra part, en la decisió del M.I. Tribunal Constitucional que va declarar que s'havia vulnerat el dret de la part agent a un procés de durada raonable (sentència del 14 de novembre del 2016 dictada en la causa 2016-19-RE).

III.- RESULTANT: que per escrit del 24 de febrer del 2017 el Mgfc. Ministeri Fiscal contestà la demanda en el sentit de deixar la quantificació del perjudici sofert al millor criteri d'aquest Tribunal però entenent que procedeix modular la indemnització que es pugui atorgar tenint en compte que el Tribunal Constitucional ha considerat que havia existit una

vulneració del dret fonamental a un procés de durada raonable però que no s'havia vulnerat el dret a obtenir una decisió fonamentada en dret.

IV.- RESULTANT: que per escrit de data 8 de març del 2017 la representació del M.I. Govern d'Andorra formulà contesta a la demanda, manifestant que s'havia d'atorgar com a màxim una indemnització de 1.000.-euros per any de dilacions, tenint en compte que el propi Tribunal Constitucional ha fixat en 3 anys i un mes la dilació, i rebutjant la demanda d'execució de les costes relatives al procediment davant el Tribunal Constitucional, per extemporània, així com rebutjant la condemna en costes del present procediment.

V.- RESULTANT: que en data 22 de juny del 2017 es celebrà vista oral, en la qual totes les parts es van ratificar en les seves pretensions, amb la precisió però que la part agent va manifestar que el Govern ja li havia satisfet les costes processals generades en la causa constitucional 2016-19-RE, quedant per consegüent la pretensió al respecte sense objecte.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: que el Ple del Tribunal Superior de Justícia és competent per conèixer la present demanda, d'acord amb l'article 10.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

II.- CONSIDERANT: que la demanda formulada per la representació processal del Sr. M.C.M. s'emmarca en l'article 92 de la Constitució i l'article 10.1 de la Llei qualificada de la justícia que estableixen l'obligació de l'Estat de reparar els danys originats per error judicial o pel funcionament anormal de l'Administració de Justícia.

III.- CONSIDERANT: que el Tribunal Constitucional per Sentència del 14 de novembre del 2016 va declarar vulnerat el dret del Sr. M.C.M. a un procés de durada raonable.

En la mateixa sentència, el Tribunal Constitucional va declarar que el recurrent té també dret a ser indemnitzat pels perjudicis efectivament soferts pel retard produït en la resolució de la causa AD-0018-5/2012, i per les despeses ocasionades, incloses les despeses d'advocat i de procurador.

Segons l'article 10.2 de la Llei qualificada de la justícia el dany al·legat haurà d'ésser sempre cert i efectiu, avaluable econòmicament i individualitzat en relació a una persona o grup de persones. És per això que els danys eventuais o hipotètics no són indemnitzables.

La representació del Sr. M.C.M. demana en concepte d'indemnització l'import total de 8.000 euros que representa dos mil euros per cada any transcorregut de dilacions.

Aquesta quantitat, com que no inclou perjudicis econòmics concrets, hem d'entendre que es demana pel dany moral inherent al retard en dictar-se la sentència per la secció administrativa de la Batllia, és a dir, pels patiments emocionals o dolors psíquics que naturalment pateix qui està esperant durant tant de temps que es resolgui un procediment.

S'ha d'indemnitzar el perjudici efectivament sofert i, com ho diu el propi demandant, el fet danyós és la dilació i *“els fets danyosos que causen la dilació indeguda els estableix la Sentència de Tribunal Constitucional...en el Fonament de dret Tercer...”*.

Ara bé, és molt clara la motivació del Tribunal Constitucional al respecte, tota vegada que ha considerat que existia una vulneració al dret del Sr. M.C.M. a un procés de durada raonable perquè hi havia constància que, entre maig del 2013 i juny del 2016, no s'havia produït cap activitat en la causa, malgrat els escrits d'insistència del recurrent.

Així les coses, no es pot considerar com ho fa el demandant que s'hauria de prendre en consideració tot el període existint entre la demanda

i la sentència d'instància perquè existiria una doble dilació per a indemnitzar, és a dir una dilació durant el procediment i una dilació després de la fase de conclusions.

Al contrari, la dilació que s'ha d'indemnitzar és la que considera el Tribunal Constitucional com a l'origen de la vulneració del dret a un procés de durada raonable.

Per consegüent, és el període de 3 anys i un mes existint entre maig del 2013 i juny del 2016 que dona lloc a indemnització.

En consideració de tots aquets elements, s'ha d'estimar parcialment la pretensió de la part demandant i fixar una indemnització per danys morals a favor del Sr. M.C.M., per tractar-se d'un perjudici de caràcter personal, en quantitat de 3.000 euros, que és la que el Tribunal estima adequada en atenció a l'entitat de les dilacions sofertes en la tramitació del procediment, tenint en compte les dificultats que valorar el dolor comporta, pel seu subjectivisme.

IV.- CONSIDERANT: que la pretensió de la part demandant de que es condemni el Govern al pagament de les costes processals generades en la causa constitucional 2016-19-RE ha quedat sense objecte i no requereix cap pronunciament particular.

Pel que fa a les costes d'aquest procediment, no escau efectuar un pronunciament especial, ja que es produeix una estimació parcial de la demanda i no s'aprecia una actuació temerària o de mala fe que justifiqui la imposició de les costes al Govern.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Ple del M.I. Tribunal Superior de Justícia, en nom del Poble Andorrà, decideix:

1.- Estimar parcialment la demanda interposada per la representació processal del Sr. M.C.M.

2.- Declarar la responsabilitat de l'Estat com a conseqüència d'un funcionament anormal de l'Administració de Justícia.

3.- Acordar al Sr. M.C.M. una indemnització de 3.000 euros.

4.- No efectuar especial pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquest procediment.

Notifiqui's la present sentència a les parts interessades fent-los saber que aquesta sentència és ferma i executiva.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.